

Formanden: Efterat samtlige Endringsforslag ere afgjorte, staaer endnu tilbage Forhandlingen af Lovudkastet i sin Heelhed, men dette skal jeg opsætte til næste Møde. Næste Møde er imorgen Kl. 1, Dagsordenen vil være:

- 1) Fortsættelse af tredie Behandling af:
Udkast til Lov om Oprettelsen af Menighedsraad m. m.
- 2) Fortsættelse af anden Behandling af:
Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lov af 20de Juni 1850 om Oprettelse af Creditforeninger m. m.
- 3) Til anden Behandling:
Forslag til Lov om Oprettelse af en Sjø- og Handelsret i Kjøbenhavn samt Sjø- og Handelsfagers Behandling udenfor Kjøbenhavn.
- 4) Til tredie Behandling:
Forslag til Lov om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

Mødet hævet Kl. 12.

Ni og Tyrgetyvende Møde.

Løvedagen den 15de Decbr. Kl. 1.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen bliver at foretage Fortsættelse af tredie Be-

handling af Udkast til Lov om Oprettelsen af Menighedsraad m. m. Vi standsede i Gaarsmødet, da Lovudkastet i dets Heelhed skulde sættes under Forhandling. Det er altsaa Lovudkastet i dets Heelhed, der nu sættes under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Clarsen): Naar man gennemseer de Paragraffer, som udgjøre dette Lovudkast, kan man ikke værge sig for en alvorlig Betragtning af lidet glædelig Natur. Dette Lovudkast betegner et historisk Punkt: ikke det Punkt, hvorpaa Livet i vore Menigheder omkring i Landet befinder sig — det er langt fra — men det betegner det Punkt, hvorfra man mener, at kunne begynde med efterhaanden at frembringe et mere selvbevidst, selvstændigt, selvvirksomt Menighedsliv; og disse Paragraffer have maattet kæmpe sig frem gennem en Masse af Tvivl og Indvendinger, som gaae ud paa, at Menighederne ikke skulde have Kraft til at bære denne Foranstaltning, ikke Styrke i sig til at bringe noget Godt ud deraf. Saa langt altsaa ere vi komne, omtrent en Menneskealder efterat vi have høitideligholdt Reformationens 3die Jubelfest. Men dengang da Reformationens værket trængte den katolske Clerus ud af den Stilling, hvori den havde trængt sig selv ind mellem Evangeliet og det christne Folk, var Meningen ikke, at der skulde lades et tomt Rum tilbage. Meningen var, at dette Rum skulde udfyldes og at Menighederne skulde udfylde det ved at træde selvstændig op ved Siden af Præsterne, supplere og understøtte Præsternes Virksomhed. Denne Opfordring til Menighederne blev ogsaa i den første Tid taget til Følge, endogsaa til Overmaal; det er bekendt, hvorledes det reformatorske Frihedsløsen fremkaldte mange sværmeriske og tøilesløse Udvævelser, og det var tildeels disse vildfælskelige Misbrug, der bragte Reformationens Gang i Egeværget.